

ונקראה ברפת ה', והינו ימלא ברפת ה' ים ודרום ירשה. מן הפלא מתברכת, ומשם נשקים כל אותן שאריכים להיות נשקים. אמר הפלך, אחר שיש לי מעין, אטע אילן, והינו בן, שהוא בן מלשון בןין, כמו שבארוה רבותינו, אל תקרי בנייה אלא בוניה. ואוקמו בנות בכלל בנים.

וזהאב, שהוא מקור החקמה, הוא הבהיר. מקור החקמה השני מה הוא? אמר לו, אמר בני. אמר לו, בפסוק הנה רמז לו שלמה (משל ח) היה מדורך ברוך, וזה צדיק. ומשום זה נאמר בו ברכות לראש צדיק, וזה שלום. ושלמה נקרא על שמו שלמה, ונאמר בו והפלך שלמה ברוך. ומשום זה אין אשה מתברכת אלא מפרי בטן של בעלה, שהוא זרע מברית חי העולים, הפולל שמונה עשרה ברכות התפללה. ומשום זה, מי שרוצה להיות משקה מפנו, צריך לברע אליו.

וישוף הצדיק, בשזהה לדרכו זו של צדיק חי העולים, ראה בחלים של הדרגותיו היו כורעים לדרכו. וזה שפטותם (בראשית לו) והגה המשם והיהם וגוי. ומשום זה, כל הפורה פורע בברוחו.

אמר לו, ברוך בני לעתיך הימים, ישמח אביך ואבך. אביך - זה הקדוש ברוך הוא. אבך - זו השכינה. ותגל יולדתך - זו אםך שלמתה. שואדי שמאתו בריך מתברכת השכינה שלמטה. והברכות שלו באות מן הארץ, שהיא חכמה העילונה על ידי העמוד האמצעי. ומשום זה גור ובירת נחשבים לאחד. וכן שהצדיק הוא מקור השכינה הפתתונה, אף ק"ה העמוד האמצעי הוא מקור הצדיק, וכתר מקור החקמה עליה. ובכל

ccc ומלא ברפת ה' ים ודרום ירשה. מן הפלא אתברכת ומפני אתשקלין כל דאנון צרייכין לאתשקלאה. אמר מלכא במר דאית לוי מבועא אטע אילנא. והינו בן, דאייהו בן מלשון בןין בכמה דאומקה רבנן, אל תקרי בנייה אלא בוניה. ואוקמו בנות בכלל בנים.

וABA דאייהו מקור החקמה אייה פתר. מקור דחכמה תנינא Mai ניה. אמר ליה אם בר. אמר ליה בנהי קרא רמייז ליה שלמה (משל ה יח) ידי מדורך ברוך. ורק צדיק. ובгинן דא אטמר ביה (שם י) וברכות לראש צדיק ורק שלו. ושלמה אתקרי על שם שלמה. ובгинן ואטמר ביה (מ"א ב מה) והמלך שלמה ברוך. ובгинן דא אטחה לא אתברכת אלא מפרי בטן דבעלה, דאייהו זרע מברית חי עלמין בלילה חי ברפאנ דצלותא. ובгинן דא מאן דבעלי לאתשקלאה מגה צריך למברע לגבהה.

ויעסף הצדיק פד זכה לדרגא דא צדיק חי עלמין, חזא בחלמא דבל דרגין הו כרעין לדרגה. אך הוא דכתיב (בראשית לו ט) והגה השם והירח וגוי. ובгинן דא כל הבורע בורע בברוח.

אמר לו בריך בריך לעתיך יומין. (משל נגכח) ישמח אביך ואביך אביך דא קודשא בריך הוא. אםך דא שכינה. ותגל يولדה דא אםך דלמתה, דודאי מההוא ברוך אתין ממחה שכינה דלמתה. וברבן דיליה אתין עמדא דאייה חכמה עליה על ידי עמדא דאמצעיתא. ובгинן דא גוף וברית חשבין חד. וכגונא הצדיק איהו מקור דשכינה פתאה, אווף הכי דעתיך דאמצעיתא איהו מקור הצדיק. וחכמה עליה מקור החקמה עלאה. ובכל דאמצעיתא. וכתר מקור החקמה עלאה. ובכל

והחכמה העליונה מקור העמודה האמצעי, ובחר מkor החכמה העליונה. ובכל מקום ברוחך - זכר, וברכה - נקבה, והינו להנימ ברכה אל ביטך.

בא וראה, יש שכינה שנקראת אמה, ושכינה שנקראת שפהה, ויש שכינה שנקראת בת המלך. כך יש איש ויש איש. יש איש שנאמר בו (שמות טו) ה' איש מלחה, ויש איש שנאמר בו מלחה, והאיש גבריאל. ובгинן דא נשמה דאייה מחייבת בגלוילו אם היא בתו של הקדוש ברוך הוא.

אם תאמר נשמה כרת בגוף נכרי שם השלטון של יצר הרע שהוא מהצד של סמא"ל - חס וחיללה ! זהו שפטותוב (ישעה מט) אני ה' הוא שמי וכבודיו לאחר לא אתן, שהוא יצר הרע. ואוטו הגור שבו שורה בת המלך נאמר שגופר לפתרים המתנתונים של הטעמה - חס וחיללה ! עלייה נאמר והארץ לא תפרק לצמיתה כי ליל הארץ.

ומי הגור של בת המלך ? זה מטרו"ן. ואותו הגור הוא אמה של השכינה. אף על גב שהיא נשמה שדייא בת המלך, שבוניה שם בגולול שבאים בגולאים. משום שבאה לשם, מה בתוב בו ? (שמות כא) וכי ימפר איש את בתו לאמה וגוו.

ועוד וכי ימפר איש את בתו, איש זה המקודש ברוחך הו. את בתו אלה ישראל, שהם מהצד של בת יחידה ונקרו בתו. אם תאמר שיצאו מצד העבר שהו הוא מטרו"ן כמו שאלו יצאו במנוסה ממזרים - לא מצא עצה העברים. וזה שפטותוב (ישעה מב) כי לא בחפazon תאנו ובמנוסה לא תלכין.

אמר ברוך דבר, ברכה ניקבא. והינו (יזוקאל מד) להנימ ברכה אל ביטך.

תא חזי שכינטא אית דאתקריאת אמה. ושכינטא אית דאתקריאת ברטא דמלכא. הבי אית איש ואית איש. אית איש דאתמר ביה (שמותטו ג) ה' איש מלחה. ואית איש דאתמר ביה (דניאל ט כא) והאיש גבריאל. ובгинן דא נשמה דאייה מחייבת בגלוילו אם היא ברטא דקודשא בריך הו.

אי תימא דאותבן בגופא נוכראה דטמן שלטנותא דיכיר הרע דאייה מטרא דסמא"ל. חס ושלום. הדא הוא דכתיב (ישעה מב ח) אני ה' הוא שמי וכבודיו לאחר לא אתן. דאייה יצר הרע. וההוא גופא דשריא ביה ברטא דמלכא אתמר דאונדן בכתירין תפאיין דמסאבי. חס ושלום. עליה אטמר (ויקרא כה כא) והארץ לא תפרק לצמיתה כי לי כל הארץ. ומאן גופא דברטא דמלכא, דא מטרא"ן. וההוא גופא איהו אמה דשכינטא. אף על גב דאייה נשמה דאייה ברטא דמלכא שבוייה תפין בגלוילו דאותין בגולין. בגין דאתט פטן מה כתיב ביה (שמות כא ז) וכי ימפר איש את בתו לאמה לא יצא וגוו.

ועוד וכי ימפר איש את בתו, איש דא קידשא בריך הו. את בתו אלו ישראל דאנון מטרא דבת יחידה אתקריאו בתו. אי תימא דיפקון מטרא דעבד דאייהו מטרא"ן בגונא דאלין דנקפו במנוסה ממזרים. לא יצא עצה העברים. הדא הוא דכתיב (ישעה מב ב) לא בתפוזן תאנו ובמנוסה לא תלכין.

בא וראה, מיד כשנולד אדם, נותנים לו נפש של בהמה מצד הטהרה מלאו שוקראו אופני קדש. זכה יותר - נותנים לו רוח מצד החיים שהן מיות מקדש. זכה יותר - נותנים לו נשמה מהצד של הפטה, ושלשות אלו הם: אמה ועבד ושפחה של בת המלך.

זכה יותר - נותנים לו נפש בדרך של אצלות מהצד של בת יחידה, והיא נקראת בת מלך. זכה יותר - נותנים לו רוח של אצלות מן הצד של העמוד האמצעי, ונקרא בן לקודש ברוך הוא, והוא שבחותם (ברבים י) בנים אתם לה אליהם. זכה יותר - נותנים לו נשמה מצד האב והאם. זהו שבחותם (בראשית י) ויפח באפיו נשמת חיים. מי חמימים? אלו הם י"ה, ועליהם נאמר (תהלים קט) כל הנשמה תהלל יה. ונשלם בו יה'ויה.

זכה יותר - נותנים לו יוד'ה"א וא"ו ה"א, שהוא אדם בדרך של אצלות למעלה, ונקרא בז'יקון של אדון, ועליו נאמר (בראשית א) ורדו ברגת חיים. זהו השליטון ורדו ברגת חיים. זכה שליטון בכל הרקיעים ובכל אופנים ושופרים וחיות ובכל הארץ ולבת. וכחות שלם עליה ולמטה. ומה שום זה, פשאדם זוכה בನפש מהצד של בת יחידה, נאמר בה לא

ובאבד רשעים רפיה. (משל אי י) והוא היגיר אליו נהר יצא מעדן. ומאי ניהו מצות עשה שהוא נחרץ בחשבן נהיר, והוא הנר המאיר בחשבון נהיר, והוא הנר המאיר לכל אדם, ועל זה ובאבד רשעים רעה. ובזה הוא זמנא דהטהול אינו שוחק, יפלא שוחק פינו ולשוננו רעה. והוא לא לא יכבה בלילה גרא, בגין דעתעה מושום שפעמה כי טוב סחרה.

ובזה הוא זמן מתקנת ירושלים,

הא חזי בר נש מיד דאתיליד יבין לייה נפשא דבעירא מפטרא דרכיו, מאlein דאתקריראו אופני קדש. זכה יתר יבין לייה רוחא מפטרא דחיזון דאנון חיות הקדש. זכה יתר יבין לייה נשmeta מפטרא דבורסיה ותלת אלין אנון אמרה ועבד ושפחה דברפא דמלפה.

זכה יתר יבין לייה נפשא בארכ אצלות מפטרא דבת יחידה, ואתקראת אליה בת מלך. זכה יתר יבין לייה רוחא דאצלות מפטרא דעמדו בריך הוא הדא דכתיב (דברים יד א) לבוקדשא בריך הוא הדא הוא דכתיב בנים אתם לה אלהיכם. זכה יתר יבין לייה נשmeta מפטרא דאבא ואמא, הדא הוא דכתיב (בראשית בז) ויפח באפיו נשמת חיים. מאן חיים. אלין אנון י"ה ועליהו אtmpר (תהלים קג ח) כל הנשמה תהלל יה. ואשתלים ביה יה'ה. זכה יתר יבין לייה יוד'ה"א וא"ו ה"א דאיו אדם בארכ אצלות לעלה ואקרוי בדיוקנא דמאלה. ועליה אtmpר (בראשית א ח) ורדו בדגת חיים. הא אייהו שלטנותא בכל רקייעין ובכל אופנים ושופרים וחינון ובכל חילין ותוקפין דלעלא ומתה. ובгин דא פד בר נש זכי בנפש מפטרא דבת יחידה, אtmpר בה לא תצא פצעת העברים.

ובאבד רשעים רפיה. (משל אי י) אייהו היגיר אליו נהר יצא מעדן. ומאי ניהו מצות עשה שהוא נחרץ בחשבן נהיר, והוא הנר המאיר בחשבון נהיר, והוא הנר המאיר לכל אדם. ועל דא באבד רשעים רפה. ובזה הוא זמנא דהטהול אינו שוחק (תהלים קגד ב) אז יפלא שוחק פינו ולשוננו רעה. בגין דעתעה מושום כי טוב סחרה.

ובזה זמן מתקנת ירושלים דאייה לבא,